

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010903
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešátková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8718010903.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešátkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného P. M. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/110/2018 zo dňa 13.09.2021.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/110/2018 zo dňa 13.09.2021 bol obžalovaný P. M. uznaný vinným v bode I. z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a v bode II. z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkom základe, že

v bode I.

- dňa 12.07.2018 v čase okolo 16:00 hod. vošiel, do predajne A. P. na G.. sv. N.. XX v O., počas prevádzkových hodín, kde pristúpil k regálu s tovarom, z ktorého zobral 1ks svetlomodrých pánskych šortiek zn. FJALL RAVEN, veľkosť 48 v hodnote 109,99,--eur, tieto zvesil z vešiaku, zroloval ich a vložil si ich pod svoje oblečenie, kde následne z predajne odišiel bez toho, aby uvedený tovar priznal a zaplatil,
- dňa 16.07.2018 v čase okolo 12:40 hod. vošiel do rovnakej predajne počas prevádzkových hodín, kde pristúpil k regálu s tovarom a zobral z neho 1ks pánskych nohavíc tmavosivej farby zn. FJALL RAVEN, veľkosť 52 v hodnote 199,99,--eur, kde tieto zvesil z vešiaka a následne si ich vložil pod svoje oblečenie a z predajne odišiel bez toho, aby uvedený tovar priznal a zaplatil,
- dňa 16.07.2018 v čase okolo 17:00 hod. opätovne počas prevádzkových hodín vošiel do uvedenej predajne, kde pristúpil k regálu s tovarom, odkiaľ s tovarom, odkiaľ zobral 1ks žltej pánskej bundy zn. FJALL RAVEN, veľkosť M v hodnote 249,99,--eur tak, že tento tovar si vložil pod svoje oblečenie a následne s týmto tovarom z uvedenej predajne odišiel bez toho, aby tento tovar priznal a zaplatil, kde týmto svojim konaním spôsobil pre poškodenú spoločnosť P. W., s.r.o. so sídlom G.. sv. N. XX, O., IČO: XX XXX XXX, škodu krádežou v celkovej výške 559,97,--eur,

v bode II.

- dňa 12.07.2018 v čase okolo 19:10 hod. v predajni V. drogérie na ul. M. č. X v O. počas prevádzkových hodín pristúpil predavačke Q. Q., ktorá sledovala, či obžalovaný P. M. nekradne tovar z uvedenej predajne a tejto povedal slová „zabijem ťa a zabijem aj tvoju rodinu“, kde následne vybral mobilný telefón a chcel si Q. Q. odfotiť, pričom tá sa mu snažila vyhýbať, zakrývala si menovku rukou a skrývala sa, pričom na miesto bola následne privolaná hliadka polície, kde takto svojim konaním vzbudil u Q. Q. obavu o jej život a zdravie a obavu o život a zdravie jej rodiny,

a bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 4 a § 37 písm. h) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého

mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 18 mesiacov.

Súčasne mu bol podľa § 62 ods. 1 Tr. zákona uložený aj trest zákazu pobytu v okrese Poprad na dobu 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti P. W., s. r. o., O., škodu vo výške 559,97 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým jeho výrokom a prokurátor dňa 27.09.2021 proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V dodatočne predložených dôvodoch odvolania predložených obhajcom obžalovaný uviedol, že odvolanie podal proti všetkým výrokom a napádajú ním rozsudok nesprávnosť výrokov pre skutkové chyby, pretože skutkové zistenia sú nesprávne, nejasné a neúplné, a pre procesné pochybenie. Skutkový stav podľa konajúceho súdu bol zistený tak, že nie sú o ňom dôvodné pochybnosti, a rozsah vykonaného dokazovania postačoval na rozhodnutie o žalovaných skutkoch. Po zrušení napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená Q. Q. ku skutku II. a po skončení jej výsluchu žiadna z procesných strán nenavrhol postup podľa 264 ods. 1 Tr. poriadku a aj napriek tomu samosudkyňa postupovala z vlastnej iniciatívy podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku, hoci ten je možný iba na návrh prokurátora, obžalovaného a obhajcu. Tento postup tak bol v rozpore so zákonom. Ani výsluch poškodenej A. Q. vykonaný na návrh prokurátora dňa 12.07.2021 nie je v súlade s § 264 ods. 1 Tr. poriadku, pretože uvedené ustanovenie umožňuje vykonávať odstránenie rozporov vo výpovedi prečítaním skoršej výpovede, čo bolo súdom vykonané dňa 28.06.2021, avšak zákon neumožňuje opätovný výsluch tej istej poškodenej k tej istej veci, k tej istej okolnosti. Poškodená A. Q. neuviedla pri svojom výsluchu dňa 28.06.2021 žiadne okolnosti ohľadne toho, aby z jeho správania mala mať strach, uviedla iba, že mala obavy, teda prokurátor i súd zistil, že nemá dôkaz proti nemu a tak poškodenú predvolal na 13.09.2021, kedy poškodená svoju výpoveď doplnila o tvrdenie, že zo správania obžalovaného mala mať strach a že obžalovaný bol agresívny, tieto skutočnosti pri prvom výsluchu netvrdila. Uvedený postup považuje za rozpor so zákonom. Tiež bola porušená zásada podľa § 2 ods. 14 Tr. poriadku, že strany sú si v konaní rovné. Inak nie je možné hodnotiť tú skutočnosť, že súd návrhu prokurátora na opätovný výsluch poškodenej vyhovel a vykonal ho okamžite a na strane druhej všetky jeho návrhy odmietol ako nedôvodné. Na hlavnom pojednávaní nebola vypočutá ako svedkyňa V. M., ktorej pobyt súd ani nezisťoval, a svedkyňa N. Z., pričom súd ich výpovede ako dôkazy uvádza na strane 12. Súd nevykonal tieto dôkazy aj napriek tomu, že ich navrhoval vykonať. O ním podanej námietke zaujatosti rozhodnuté nebolo, čo mu súd oznámil, a považuje to za porušenie jeho práva na obhajobu. K skutkovým zisteniam k prečinu krádeže uviedol, že skúmaním biologických stôp neboli zistené zhody s jeho DNA profilom a z elektromagnetických čipov zaistených na predajni neboli zistené daktyloskopické stopy zhodné s jeho stopami. To vylučuje kontakt jeho osoby s predmetmi, ktoré mali byť odcudzené. Ani kamerový záznam nepreukazuje tvrdenie súdu, že tovar roluje a dáva pod vrchné oblečenie, pretože stojí chrbtom ku kamere a teda záver súdu nekorešponduje s kamerovým záznamom. Ide iba o úvahu súdu. V spise nie sú obsiahnuté ani nadobúdacie doklady od odcudzeného tovaru a ani záznam o inventúre, a návrh na zabezpečenie týchto dôkazov bol odmietnutý. Teda neexistujú základné dôkazy o vlastníctve tovaru poškodeným a skutok krádeže a výrok o náhrade škody nie je podložený žiadnym objektívnym dôkazom. Má za to, že súd nemôže konštatovať krádež, ak poškodený nevie preukázať, že tovar vlastnil, od koho a za akú sumu ho nadobudol. Svedok P. O. tvrdil, že na predajni sa vykonala inventúra, avšak podľa svedkyne G. Y., predavačky, sa inventúra na predajni nerobila, preto nie je zrejmé, ako mohlo dôjsť ku krádeži, ak sa nevykonala inventúra, ktorá by preukázala rozdiel medzi počiatočným a skutočným stavom tovaru na predajni. Jediný doklad, ktorý poškodený predložil, sú 3 príjmové pokladničné doklady na sumy 109,99 eur, 199,99 eur, 249,99 eur zo dňa 24.07.2018 o 10,33 hod. ktoré svedčia o predaji a nie krádeži uvedeného tovaru. Ak poškodenému bol tovar odcudzený dňa 16.07.2018, tak prečo vystavoval pokladničné doklady na predaj tovaru až dňa 24.07.2018. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že O. O. dal trestné oznámenie dňa 19.07.2018 a následne až po 6 dňoch vystavil príjmové doklady z registračnej pokladnice o predaji tovaru 24.07.2018. Ani jedna zo svedkýň - predavačiek neuvádzala, že bola svedkom krádeže.

Namietal aj bod II. rozsudku, v ktorom sa uvádza, že poškodenej povedal slová „zabijem ťa a zabijem aj tvoju rodinu“. Nie je zrejmé, ako k tomuto slovnému výroku súd dospel, pretože poškodená nikdy vo svojich výpovediach konkrétny obsah vyhrážky neuviedla, pričom vypovedala minimálne trikrát pred

políciou a dvakrát na hlavnom pojednávaní, tomu zodpovedá aj citovanie jej výsluchu súdom na strane 6 rozsudku. Poškodená na hlavnom pojednávaní 13.09.2021 uviedla, že si na obsah vyhrážky nepamätá, preto nie je zrejmé, o aký dôkaz opiera súd tento výrok zabijem ťa, aj tvoju rodinu. Súd na strane 12 uvádza, že vychádzal z výpovede A. Q., svedkyne M., ktorá na hlavnom pojednávaní ani nevypovedala a nepriamo z výpovede svedkyne Z., ktorá tak isto nevypovedala na hlavnom pojednávaní, ako aj z výpovedí svedkov R. Q., C. a M., ktorí pri skutku neboli. Poškodená A. Q. vo veci trestné oznámenie nepodala, čo preukazuje skutočnosť, že vec nepovažovala za vážnu a nemala záujem vec ani riešiť. Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 25.07.2018 vyplýva, že dňa 26.07.2018 sa dostavila o 14:45 hod. Q. Q., z neho je teda zrejmé, že bolo antidatované, resp. oznámenie bolo manipulované. Taktiež poukázal na obsah úradného záznamu PMJ PZ Prešov z 12.07.2018, v ktorom sa konštatuje, že im neboli uvedené žiadne skutočnosti ohľadom vyhrážok. Hliadku polície privolala vedúca predajne svedkyňa M. a podozrenie krádeže sa nepreukázalo. Ani táto svedkyňa v čase príchodu do predajne polícii žiadne vyhrážky neuvádzala, ale vypovedala k nim pri svojich výsluchoch v prípravnom konaní. Z kamerového záznamu z predajne DM z 12.07.2018 je zrejmé, že svedkyňa M., ktorá ako jediná údajne počula jeho vyhrážky, sa nachádza za pokladňou, realizuje úhrady od zákazníkov pri pokladni, kde ako posledná v rade stojí svedkyňa Z., a až za ňou sa nachádza chrbtom on komunikujúc s poškodenou, pričom svedkyňa Z. žiadne vyhrážky nepočula. Tento obrazový záznam preukazuje, že svedkyňa M., ktorá stála za pokladňou a venovala sa inej činnosti, nemohla komunikáciu medzi ním a poškodenou počuť.

Po citovaní skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a poukázaní na podstatu znaku tohto prečinu dôvodnej obavy z ich uskutočnenia, vyslovil, že pri danom prečine je potrebné brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za predmetný trestný čin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. Preto je potrebné dôsledne odlišovať takéto prejavy aj ako silné slová, ktoré neboli postavené na reálnych základoch a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o život. V tejto veci nebol vyprodukovaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutok sa stal, a najmä neexistuje žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že konanie obžalovaného voči poškodenej u nej vzbudilo dôvodnú obavu o život. Súd zamietol jeho návrh na výsluch svedkyne J. R., ktorá mala kontaktovať na podnet predavačiek svedkyňu Z., lebo ju žiadali o jej výpoveď. Nie je však zrejmé, prečo predavačky aktívne vyhľadávali zákazníčku z predajne a žiadali ju o poskytnutie výpovede vo veci. Zákonným a spravodlivým nie je ani ukladať zákaz pobytu na tak dlhé obdobie a na celý okres Poprad s prihliadnutím na to, že skutky sa mali stať na 2 konkrétnych miestach, preto zákaz by sa mal vzťahovať na konkrétne miesta a nie všeobecne na celý okres Poprad. Výrok o náhrade škody je vzhľadom na absenciu dôkazu o nadobudnutí tovaru do vlastníctva poškodeného, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že poškodený vystavil na tovar pokladničné doklady, ktoré preukazujú predaj a nie stratu tovaru, predčasným. Keďže súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel tak k nesprávnym skutkovým záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor v dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že napadnutý výrok o treste je neprimeraným so zreteľom na ďalšie odsúdenie obžalovaného vo veci konajúceho súdu pod sp. zn. 8T/50/2021 za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom k uvedenému má za to, že uloženie trestu odňatia slobody v takej výmere, ako bolo rozhodnuté prvostupňovým súdom, nie je vzhľadom na recidívne konanie obžalovaného dostačujúce. Je zjavné, že takto uložený trest je mierny a nepovedie k náprave obžalovaného. Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí doplnil dôvody odvolania poukázaním na predchádzajúci rozsudok vyhlásený v tejto veci, ktorý bol odvolacím súdom zrušený a ktorým bol obžalovanému uložený prísnejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním za súčasného uloženia primeraných obmedzení popri treste zákazu pobytu. Aj napriek tomu, že od tohto predchádzajúceho zrušeného rozsudku do vyhlásenia teraz napadnutého rozsudku uplynula krátka doba, obžalovanému bol napadnutým rozsudkom uložený podstatne miernejší trest pri zachovaní právnej kvalifikácie. So zreteľom i na túto skutočnosť krajský prokurátor modifikoval návrh okresného prokurátora v tom smere, aby po zrušení napadnutého rozsudku krajský súd obžalovanému uložil trest tak, ako bol pôvodne uložený pri prvom vyhlásení rozsudku aj pri zväžení uloženia probačného dohľadu s

obmedzeniami podľa § 51 ods. 4 písm. a), g) Tr. zákona a trest zákazu pobytu za použitia aj ustanovenia § 62 ods. 2 Tr. zákona.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd svoj prieskum zamerl najprv na procesný postup konajúceho súdu, pretože rozhodnutie založené na nezákonnom postupe nemôže byť zákonné. Obžalovaný v rámci súdneho konania mal možnosť vyjadriť sa ku skutkom kladeným mu obžalobou za vinu, mal tiež možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhnovať doplnenie dokazovania, bolo mu umožnené predložiť argumenty k jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova, pritom v konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý uplatňoval jeho práva. Z tohto pohľadu jeho právo na obhajobu porušené nebolo.

Konajúci súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, preto o jeho výsledky mohol opierať svoje skutkové zistenia. Odvolaním bol namietaný postup konajúceho súdu podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku pri vykonaní výsluchu poškodenej A. Q., ako aj jej opätovný výsluch s odôvodnením, že zákon neumožňuje výsluch tej istej poškodenej v tej istej veci a k tej istej okolnosti. S touto uplatňovanou námietkou sa odvolací súd nestotožnil z nižšie uvedených dôvodov.

Podľa § 119 ods. 3 Tr. poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerke výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Postavenie, povinnosti a výsluch svedka v trestnom konaní upravujú ustanovenia § 127 až § 140 Tr. poriadku, pričom rozsah výsluchu je vymedzený v § 132 ods. 2 Tr. poriadku a to mierou nevyhnutnou pre trestné konanie. Spôsob výsluchu je vymedzený pozitívne tým, že sa mu môžu kladť otázky na doplnenie výpovede alebo na objasnenie neúplnosti, nejasností alebo rozporov za súčasného zákazu kladenia sugestívnych a kapciózných otázok a otázok zasahujúcich do súkromia svedka.

Vykonávanie dôkazov na hlavnom pojednávaní je precizované v Treťom dieli Tretej hlavy Tr. poriadku. Ani jedno z ustanovení upravujúcich výsluch svedka však neobsahuje zákaz opätovne vypočúvať toho istého svedka, ktorým je aj poškodený, v tej istej veci a k tej istej okolnosti.

K prečítaniu skoršej výpovede svedka za situácie, ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od jej obsahu, za účelom vysvetlenia vzniknutých rozporov v jeho výpovediach, v zmysle § 264 ods. 1 Tr. poriadku nepotrebuje sudca návrh procesnej strany a takúto výpoveď môže prečítať aj sám bez návrhu.

Odvolací súd vyslovený názor opiera o ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. poriadku, podľa vety prvej ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Je potrebné si uvedomiť, že súd riadi postup v dokazovaní a vykonáva dôkazy za aktívnej účasti procesných strán, aby na základe tohto procesu dokazovania rozhodol vo veci. Ak súd rozhoduje vo veci a má svoje rozhodnutie v rozsahu stanovenom v § 168 ods. 1 Tr. poriadku odôvodniť, potom je aj na jeho úvahe, či bude postupovať podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku a skoršiu výpoveď svedka z prípravného konania vnesie do procesu dokazovania v súdnom konaní. Súd sa totiž pri hodnotení dôkazov spravuje zásadou ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, preto pokiaľ vznikne potreba objasnenia rozporných tvrdení vo výpovedí svedka, postup podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku je odôvodnený aj bez návrhu procesných strán. Bolo by predsa nelogické, aby súd, ktorý má k dispozícii skoršiu výpoveď svedka z prípravného konania, túto neprečítal len preto, že žiadna procesná strana nedala návrh na takýto postup podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku, hoci v skoršej výpovedi svedok uvádzal skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci, ku ktorým sa na hlavnom pojednávaní napr. len pre odstup času nevyjadril.

Takýmto postupom nie je porušená zásada rovnosti strán. Táto zásada vo svojej podstate nemôže byť porušená ani postupom súdu, ktorý vyhovie návrhom prokurátora a odmietne vykonať dôkazy na návrh obžalovaného, ak navrhovanými dôkazmi by sa objasňovali okolnosti nad rámec podstatných skutočností pre rozhodnutie vo veci. Nie je totiž povinnosťou súdu vykonať všetky dôkazy navrhnuté procesnými stranami, keďže rozsah dokazovania si určuje súd sám. Povinnosťou súdu v súvislosti s takýmito návrhmi je však pri ich odmietnutí toto svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť. Rovnosť strán v zmysle § 2 ods. 14 Tr. poriadku je súčasťou zásady kontradiktórnosti, ktorej podstata spočíva v rovnakom prístupe k dôkazom a k možnosti oboznámiť sa s právnou argumentáciou druhej strany vo veci, teda mať rovnaké možnosti využiť svoje procesné práva pri predkladaní dôkazov a ich vykonávaní a tiež pri predkladaní argumentácie a reagovať na protiargumenty protistrany.

S namietaným procesným postupom súdu súvisela aj vznesená námietka zaujatosti zákonnej sudkyne obžalovaným došlá súdu 23.07.2021, vo vzťahu ku ktorej zákonná sudkyňa oznámila procesným stranám, že sa v zmysle § 32 ods. 6 Tr. poriadku o nej konať nebude. Dôvodom na takýto postup bol obsah vznesenej námietky týkajúci sa výslovne procesného postupu sudkyne a tiež skutočnosť, že táto nebola vznesená bezodkladne.

Odvolačný súd považuje postup zákonnej sudkyne za zákonu zodpovedajúci. Podľa § 32 ods. 6 Tr. poriadku o námietke zaujatosti sa nekoná okrem iného aj ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní a to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako na dôvodoch podľa § 31.

Z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že dňa 23.07.2021 bolo písomne oznámené procesným stranám (čl. 696), že o podanej námietke zaujatosti obžalovaným dňa 23.07.2021 sa konať nebude, čím sa v zmysle zaužívanej súdnej praxe o nej procesne rozhodlo (primerane rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/100/2009). Je potrebné súhlasiť s takýmto postupom konajúceho súdu, pretože zmena v osobe zákonného sudcu môže nastať len za podmienok stanovených v § 31 ods. 1, 2, 4 Tr. poriadku, pričom procesný postup ako taký nie je dôvodom na vylúčenie zákonného sudcu z vykonávania úkonov trestného konania. Odvolačný súd preto konštatuje, že vo veci rozhodol zákonný sudca.

Pri ustálení skutkového stavu v bode I. konajúci súd vychádzal predovšetkým z výpovedí P. O., J. Y., G. Z. a K. R., z kamerových záznamov predložených z predajne P., z fotodokumentácie, zápisnice o ohliadke z miesta činu i z odborného vyjadrenia k stanoveniu ceny obvyklej za tovar. Svedkovia zhodne tvrdili, že podľa kamerových záznamov opoznali osobu obžalovaného, ktorá v žalované dni a časy manipulovala s tovarom zn. FJALL RAVEN tak, že ho najprv zvesila z vešiakov, potom ho zrolovala a vložila pod svoje oblečenie a bez zaplatenia tovaru odišla z predajne. Tento spôsob odcudzenia tovaru mal konajúci súd za preukázaný a obranu obžalovaného vyhodnotil ako účelovú a vykonanými dôkazmi za vyvrátenú.

Odvolačný súd aj napriek uplatňovaným námietkam, sa stotožnil so skutkovými závermi konajúceho súdu pod bodom I. a považuje ich za dokázané v celom rozsahu. Z predložených kamerových záznamov bez pochyb vyplýva, že obžalovaný manipuloval s tovarom, ktorý je možné aj na záznamoch identifikovať, a nemá pochybnosti o tom, aby poškodená strana si odcudzenie tovaru vymyslela. Kamerové záznamy preukazujú pohyb obžalovaného po predajni, zvesenie oboch nohavíc zo stojana a následne aj z vešiaka, manipuláciu s nimi a pohyb odzadu obžalovaného, ktorý sa mierne naklonil dopredu a pravou rukou manipuloval pred telom. Logicky je potom úsudok, že ak obžalovaný držal v rukách nohavice, ktoré stočil do malého objemu, a následne sa otočil chrbtom ku kamere a manipuloval s nimi pred sebou, že si ich strčil pod svoje oblečenie, keďže oba vešiaky vrátil prázdne. S tovarom neodišiel ani do skúšobnej kabínky a ani do iného priestoru predajne, kde by ho mohol odložiť. Po celú dobu v týchto dvoch prípadoch bol v zornom uhle kamery, pričom sa pohyboval aj v okolí ruksakov, v ktorých boli nájdené magnetické ochranné čipy. Niet pochybností preto, že obžalovaný sa zmocnil oboch nohavíc spôsobom ustáleným konajúcim súdom.

Pochybnosti nie sú ani ohľadne odcudzenia žltej pánskej bundy z predajne P., keďže aj v tomto prípade z kamerového záznamu je rozpoznateľné, že obžalovaný manipuluje s týmto tovarom, dáva ho dole zo stojana a vešiaka. Aj keď nie je celkom viditeľný spôsob zasunutia vetrovky do nohavíc, jeho pohyb po predajni je zaznamenaný už aj s odcudzeným tovarom zasunutým v nohaviciach, čo je rozlíšiteľné

a porovnateľné s kamerovým záznamom z obedňajších hodín. Napokon, obžalovaný použil rovnaký modus operandi pri odcudzení tovaru.

Obhajoba obžalovaného spočíva iba v tom, že do predajne vošiel v krátkom tričku a krátkych nohaviciach, čo samo osebe nepostačuje na úspešné zbavenie sa viny. Je potrebné si uvedomiť, že letné športové oblečenie technického charakteru je vyhotovené z ľahkých materiálov, je tenké a ľahké, preto sa dá poskladať do malého objemu. To umožňovalo obžalovanému odcudzený tovar preniesť bez zaplataenia pod svojím ošatením (v nohaviciach), ktoré bolo kryté prevesenou taškou.

Obžalovaný namietal výšku škody, ktorá bola ustálená len na základe odborného vyjadrenia bez dodacích listov a preukázania nákladov na jeho zakúpenie.

Škodou sa v zmysle § 124 ods. 1 Tr. zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa § 124 ods. 2 Tr. zákona škodou sa rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

Pri určení výšky škody podľa vety prvej § 126 ods. 1 Tr. zákona sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva.

Vychádzajúc z právnej úpravy možno konštatovať, že predloženie či už odborného vyjadrenia inou športovou predajňou k cene, za ktorú sa odcudzený tovar predáva, alebo vyjadrenia poškodenej strany k cene, za ktorú tovar predávala v čase spáchania skutku s predložením fotodokumentácie o predajnej cene určenej za tovar, postačuje na vyčíslenie škody. Je síce faktom, že poškodená strana nepredložila dodacie listy, avšak ako predajca má nárok nielen na ujmu na majetku, čo by zodpovedalo nákupnej cene tovaru, ale tiež aj na zisk, ktorý by mohla dosiahnuť, preto odvolací súd akceptoval predajnú cenu ako výšku škody, ktorá bola obžalovaným spôsobená odcudzením tovaru. Medzi spôsobením škody a protiprávnym konaním obžalovaného je príčinná súvislosť.

Námietka, že nebola predložená inventúra za účelom preukázania, aký tovar bol odcudzený, je so zreteľom na doposiaľ uvedené neopodstatnená. Predavačky, ktoré zistili odcudzenie tovaru, keďže mali systém ukladania tovaru a jeho identifikácie naučený práve z dôvodu krádeží, vypovedali k spôsobu identifikácie tovaru, ktorý bol z predajne odcudzený. Inventúra sa urobila v plnej prevádzke na predajni v rozsahu konkrétnej športovej značky FJALL RAVEN s výsledkom odcudzenia svetlomodrých pánskych nohavíc krátkych, tmavosivých pánskych nohavíc dlhých a žltej pánskej bundy.

Právne posúdenie skutku konajúcim súdom ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 zodpovedá zákonu, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu - vo výške 559,97 eur.

Skutok pod bodom II. konajúci súd ustálil na základe výpovedí poškodenej A. Q., svedkov D. M., a aj R. Q., E. Z. rod. Z., I. C., E. M. a aj Š. V., tiež na základe výpovede obžalovaného, ktorý priznal slovný konflikt s poškodenou, ale popieral použitie vyhrážok. Konajúci súd neuveril obhajobe obžalovaného so zreteľom na obsah výpovedí menovaných svedkov a tiež vychádzajúc aj z kamerového záznamu, ktorý im korešpondoval. Aj keď poškodená nekonkretizovala v konaní pred súdom vyhrážky, tieto potvrdila svedkyňa D. M.. Ostatní svedkovia už len potvrdili, že poškodená mala strach z vyhrážok obžalovaného a o nich sa im zmienila buď ihneď alebo krátko po skutku. Konajúci súd vyhodnotil obranu obžalovaného ako nepresvedčivú i na základe znaleckého dokazovania, z ktorého okrem iného vyplynulo i to, že obžalovaný má náchylnosť konať impulzívne, s dominanciou verbálnej agresie, bez dostatočného zváženia svojich dôsledkov a tiež z dôvodu, že bolo uňho zistené vysoké lži skóre, teda snaha javiť sa v lepšom svetle, pričom obžalovaný má sklony ku konfabuláciám a predmetné udalosti skresľovať až do jeho vedomého klamstva.

Výpovede poškodenej A. Q. z hlavného pojednávania dňa 26.05.2021 ako aj 13.09.2021 sú procesne účinným dôkazom a to aj z dôvodov uvádzaných vyššie. Je ale faktom, že poškodená A. Q. ani v jednej svojej výpovedi nekonkretizovala vyhrážky, v tomto smere bolo potrebné uznať odvolacie námietky

obžalovaného. Odvolací súd ale sám vypočul poškodenú A. Q., ktorá v rámci doplnujúcej výpovede uviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím a zabitím jej rodiny. Toto jej tvrdenie je objektivizované výpoveďami svedkyň a to I. C. a E. M., ktorým sa poškodená zverila, že obžalovaný sa jej v rámci konfliktu vyhrážal zabitím nielen jej, ale aj jej rodine. O tom, že poškodená z vyhrážok mala strach, svedčí výpoveď svedka O. R. Q., manžela poškodenej, ktorého požiadala, aby pre ňu prišiel autom do práce, a chcela podať trestné oznámenie, ktoré pre dlhodobé čakanie na polícii nepodala. Okrem toho aj kolegyne poškodenej vypovedali, že správanie poškodenej po tomto konflikte s obžalovaným bolo ustráchané.

Odvolací súd je presvedčený o tom, že obžalovaný bol agresívny a arogantný, pretože o takomto správaní svedčí i fakt, že svedkyňa E. Z., rod. Z., ktorá sa zastala na predajni poškodenej, sa následne dostala do verbálneho konfliktu s obžalovaným, následkom čoho podala trestné oznámenie. Táto okolnosť vyplýva z výpovede menovanej svedkyne, ktorú konajúci súd prečítal postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku z dôvodu vysokého štádia tehotenstva svedkyne, čo možno prirovnať k dlhodobej práceneschopnosti.

Námietka obžalovaného, že o výpoveď svedkyne D. M. nie je možné opierať skutkové zistenia, keďže nebola vypočutá na hlavnom pojednávaní, je opodstatnená. Z obsahu predloženého spisu nevyplýva, aby konajúci súd preveril pobyt svedkyne na adrese jej trvalého pobytu, ale iba skonštatoval, že svedkyňa sa v mieste trvalého pobytu nezdržiava a aplikoval ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a) Tr. zákona pri prečítaní jej výpovede, keďže sa pobytom na neznámom mieste stala nedosiahnuteľnou. Takýto postup odvolací súd nemohol akceptovať, pretože menovanú svedkyňu predvolal na výsluch z miesta jej bydliska, kde si zásielku radne prevzala. Uvedené poukazuje, že na prečítanie výpovede menovanej svedkyne konajúci súd nemal splnené podmienky.

Aj napriek tomuto zisteniu odvolací súd konštatuje, že i bez výpovede tejto svedkyne rozsah dokazovania ohľadne tohto skutku postačoval na rozhodnutie vo veci samej a skutkové zistenie preukazujúce vyhrážky smrťou so zreteľom na ich prednes zo strany obžalovaného k poškodenej sú spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. U obžalovaného agresivita počas slovného konfliktu medzi ním a poškodenou gradovala a to až do takej miery, že aj tam prítomná svedkyňa E. Z. zasiahla doň oslovením obžalovaného, aby sa upokojil, na čo začal obžalovaný túto svedkyňu zastrášovať.

Konkretizáciu vyhrážok poškodenou až v odvolacom konaní možno akceptovať a odvolací súd ju zdôvodňuje obavou poškodenej z ďalšieho konania obžalovaného, pričom je nutné konštatovať, že k takejto výpovedi pred súdom došlo za neprítomnosti obžalovaného. Mohlo by sa namietat, že aj v prípravnom konaní poškodená vypovedala bez prítomnosti obžalovaného, avšak práve jej dôvodná obava z vyhrážok obžalovaného jej zrejme nedovolila uvádzať krátko po spáchaní skutku obsah vyhrážok. Je predsa nelogické, aby obžalovaná, ktorá mala strach z verbálneho prednesu obžalovaného, k čomu vypovedala viackrát vo svojej výpovedi do vyhlásenia napadnutého rozsudku, si ani krátko po skutku nepamätala, z čoho mala strach. Z toho je evidentné, že tento negatívny zážitok poškodená chcela vytesniť a zabudnúť naň, čo je prirodzený psychologický jav, a snažila sa vyhnúť vo svojich výpoveďach priamemu reprodukovaniu vyhrážok, aby si opätovne neprivilávala stav traumatizácie.

Zákonný znak prečinu nebezpečného vyhrážania „inému sa vyhrážal smrťou“ bol tak dokázaný. Dokázaným je aj ďalší znak „vyhrážka môže vzbudiť dôvodnú obavu“, keďže obžalovaný ju slovne vyjadril za použitia verbálnej agresivity, ktorú potvrdila aj tam prítomná svedkyňa E. Z., čo evokovalo u poškodenej strach, že obžalovaný ju naplní. Takýto verbálny prejav nemožno hodnotiť len ako silné slová, so zreteľom na jeho agresívny prednes a na fyzickú prevahu obžalovaného nad poškodenou obsah a intenzita vyhrážky vo svojom súhrne naplnila zákonom predpokladaný následok a tým je vzbudenie dôvodnej obavy.

Tieto úvahy potom viedli aj odvolací súd k záveru, že právne posúdenie skutku pod bodom II. ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona zodpovedá zákonu.

Konajúci súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, a trest zákazu pobytu v okrese Poprad vo výmere 2 rokov. Prihliadal pritom na prevahu priťažujúcich okolností, keďže zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona a poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Z tohto dôvodu potom

použil pri ukladaní trestu aj sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, dôsledkom čoho je zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Takto uložený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu pobytu považoval odvolací súd za dostatočný na zabezpečenie účelu trestu a za primeraný, s prihliadnutím aj na dobu spáchania skutku, keďže od nej uplynula doba 3 a 1 roka, hoci vec skutkovo a právne nie je náročná. Je faktom, že obžalovaný v minulosti spáchal viac trestných činov, čo preukazuje odpis registra trestov, avšak ďalšou okolnosťou je i to, že odsúdený má zahladené predchádzajúce odsúdenia, preto na ne prihliadať nemohol.

Konajúci súd ukladal obžalovanému trest za najprísnejšie trestný čin, ktorou v posudzovanom prípade bol prečin krádeže so sankciou odňatia slobody až na dva roky. Pri aplikácii § 38 ods. 4 Tr. zákona pri prevahe priťažujúcej okolnosti sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila na 8 mesiacov. Trest odňatia slobody vo výmere 1 roka je zákonným, keďže jeho výmera je v upravenej trestnej sadzbe od 8 mesiacov do 2 rokov. Zákonu zodpovedá aj podmienene odložený výkon uloženého trestu a určenie skúšobnej doby na 18 mesiacov je primeraným k hodnoteniu osoby obžalovaného.

Obžalovaný páchal na území mesta Poprad trestnú činnosť opakovane, preto aj uloženie trestu zákazu pobytu v okrese Poprad je opodstatneným na eliminovanie páchania trestnej činnosti, teda zabezpečenia účelu trestu.

Prokurátor namietal i to, že v krátkej dobe po zrušení predchádzajúceho rozsudku, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu, došlo týmto napadnutým rozsudkom k uloženiu podstatne miernejšieho trestu. K tejto námietke odvolací súd len v stručnosti uvádza, že od predchádzajúceho rozhodnutia uplynula doba 1 a 1 roka, čím sa predĺžilo trestné stíhanie pre nedodržanie procesných postupov, čo ide na vrub súdu. Keďže došlo k opakovanému prejednaniu veci a teda aj ukladaní trestu v neskoršom období, konajúci súd zmiernil sankciu, keďže aj jej účinky sa znižujú, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Na odsúdenie vo veci sp. zn. 8T/50/2021 nebolo možné prihliadať, keďže k odsúdeniu došlo za skutok spáchaný v roku 2021. Tieto dôvody viedli odvolací súd k záveru, že prokurátorom uplatňované námietky k sprísneniu trestu neboli dôvodné.

Prokurátor vytkol aj formálnu chybu pri uložení trestu zákazu pobytu, keďže vo výroku o treste absentuje ustanovenie § 62 ods. 2 Tr. zákona, kde je upravená výmera trestu. Odvolací súd tento formálny nedostatok nepovažoval za taký závažný, aby to zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste. Absencia tohto ustanovenia vo výroku o treste nespôsobuje jeho zmätočnosť, nevykonateľnosť či nezákonnosť.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolania obžalovaného a prokurátora ako nedôvodné, a ako také ich postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.